

عنوان مقاله:

بررسی پایداری محیط کالبدی در محله های فقیرنشین با تاکید بر سرمایه اجتماعی (نمونه موردی: محله زمزم شهر تهران)

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 10، شماره 38 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمود قدیری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور

حسن حکمت نیا - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور

لیلا الهیاری بیاتیانی - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

امروزه در رویکردهای گوناگون توسعه شهری، سرمایه اجتماعی بعنوان عامل اصلی و شرط لازم جهت توسعه محله ای و کاهش فقر مورد تاکید قرار گرفته است. از این رو بررسی سرمایه اجتماعی بخصوص در محله های فقیرنشین ضروری است. هدف این پژوهش تحلیل وضعیت و رابطه سرمایه اجتماعی با پایداری محیط کالبدی در محله فقیرنشین زمزم از منطقه ۱۷ شهر تهران به منظور کسب شناخت لازم و ارائه راهبردهای مناسب می باشد. روش پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی می باشد. داده های مورد نیاز به روش میدانی و با استفاده از پرسشنامه خانوار گردآوری شد. حجم نمونه به روش کوکران و برابر با ۲۵۰ خانوار تعیین شد و نمونه گیری به روش تصادفی سیستماتیک انجام گرفت. اندازه گیری شاخص های سرمایه اجتماعی و پایداری محیط کالبدی با استفاده از مدل SAW انجام شد. وزن شاخص ها نیز با روش AHP گروهی و با پرسش از ۱۵ خبره دانشگاهی در رشته های مرتبط بدست آمد. تحلیل داده ها نیز با روش های آمار توصیفی، روش همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره انجام شد. یافته ها نشان داد مقدار شاخص کلی سرمایه اجتماعی محله زمزم برابر با عدد $32/2$ و در حد متوسط به بالا می باشد. مقدار شاخص کلی کیفیت محیط کالبدی نیز برابر با $71/1$ و بیانگر وضعیت پایین و نامناسبی می باشد. ضریب همبستگی بین پایداری محیط کالبدی و سرمایه اجتماعی $48/0$ و در سطح $5/0$ معنادار است. ضریب تبیین نیز نشان داد که بیش از 80 درصد از میزان پایداری کالبدی ناشی از شاخص های اعتماد اجتماعی، مشارکت، همبستگی و شبکه اجتماعی است.

کلمات کلیدی:

توسعه محله ای، سرمایه اجتماعی، فقر شهری، محله زمزم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909454>

